

1 maj-tal, Hudiksvall 2015. Charliene Kiffer, gruppleddare.

Kamrater och 1:a maj-firare. Tillsammans sluter vi idag upp på arbetarrörelsens internationella högtidsdag, vi reser oss upp till en gemensam protest mot ett samhällssystem som varje dag hämmar oss. Det är vår dag idag, alla vi som tror på en bättre värld.

Socialister, feminister och antirasister vi håller ihop, vi håller ihop mot dom som försöker slita sönder, splittra och dela upp. Det är med oss och vår vänsterpolitik som vi kan förändra världen.

Efter ett decennium med borgarnas styre har den politiska agendan i Sverige förändrats. Välfärden har utarmats av rekordstora skattesänkningar och privata företags vinstintressen. Arbetsgivarna har fått makt på arbetarnas bekostnad. Könsmaktsordningen har cementerats och kvinnors ekonomiska villkor har pressats tillbaka. Dagens unga är den första generationen på väldigt lång tid som har det sämre än sina föräldrar. Att vara ung i Sverige idag är att växa upp i ett hårdnande klassamhälle. Vi är barn av vår tid men samhället har än så länge inte behandlat oss som ska bygga landet i framtiden särskilt väl.

Och jag är så förbannat trött på alla ursäkter. Från att ha varit en välfärdsstat på frammarsch har Sverige de senaste 15 åren blivit det land i västvärlden där klyftorna ökar allra snabbast. Detta resulterar i ett missnöje, ett missnöje bland Sveriges invånare för att vi skapat ett land vi inte längre känner igen, ett missnöje för att ingen lyssnar. Högerns ojämlika politik är systematisk och urskillningslöst formar ojämlikheten människor. Vi vänds mot varandra och mörka krafter gror.

Kamrater, det yttersta resultatet när människor vänds mot varandra är rasism. Skattepengarna ska oavkortat gå till att bygga vår gemensamma trygghet. Där den som är sjuk får det stöd som behövs, där människor har ett jobb och där eleverna får den kunskap dom har rätt till. Allt annat är ovärdigt ett land som Sverige. Det spelar roll vad vi gör nu, för vad som blir Sverige i framtiden. Det är vår uppgift att gå först i ledet. Tillsammans försvarar vi människovärdet och håller ihop mot rasism.

I Hudiksvall lever både barn som åker till Thailand på semester och barn som inte kommer längre än till hyreshusets lekplats. I Sverige lever både människorna som sliter ut sig på arbetsplatser och de som plockar ut miljardvinster ur skola och omsorg. Vi lever i samma värld som dom syriska barnen, männen och kvinnorna som väljer mellan död och möjlig död när de tvingas fly över dödens Medelhav. I soffan framför TV:n sitter jag med en man som antagligen kommer att tjäna hundratusentals kronor mer än mig under vår levnadstid. Vår kamp handlar om ett helt annat samhälle och vi vägrar tro att det vi ser idag är det enda alternativet!

Kamrater, mot kortsiktig individualism ställer vi långsiktig socialism. Demokratien måste också äga ekonomin, alla ska ha samma möjligheter i vårt samhälle. Dagens samhälle är ett samhälle som bara drivs av vinstjakt och slutar med att 80 personer i världen äger lika mycket som halva mänskligheten. Att sträva efter jämlikhet och rättvisa är den enda rimliga framtidsvisionen.

Socialister, jag vill inte stå inför kommande generationer och be om ursäkt för att vi har sabbat planeten. Om hur vi levde på en kredit som inte fanns. Sanningen kan förnekas men inte undvikas och jag vill inte förklara om hur vi var för upptagna med oss själva för

att agera och att vi lyssnade på andras ursäkter istället för att reagera. Jag vill inte berätta om hur Amazonasöknen en gång var en regnskog och om hur vi dag för dag utarmade den biologiska mångfalden för att vi bara tänkte på pengar.

Vi sätter vinst före liv och girighet före behov. Jag vill inte stå och skämmas för att vi kallade denna förödelse för tillväxt eller utveckling. Svenska bönder försvinner en efter en, småskalighet är idag storskalighet, och det traditionella jordbruket är ett minne blott, i jakten på ekonomisk konkurrenskraft och billig mat är det djuren som får betala högsta priset. Och det är tröttsamt och fel att det idag är en klassfråga att bry sig om planeten och en dräglig djurhållning.

Vi kan fixa det här. Vi, tillsammans kan ta ansvar och ta hand om planeten. Det är vårt hem. Vi måste globalt värma våra hjärtan. Vi är en del av naturen, av den här planeten. Räddar vi jorden, räddar vi oss själva. Jag accepterar inte någon annan framtid. Ingen rättvisa i världen spelar någon roll om vi inte har en planet att bo på. Alla människors lika värde, feminism, antirasism och socialism, allt är bara fina ord när vi alla är lika mycket utrotade.

Min mening är inte att stå här och predika om hur ni ska välja lågenergilampor och köpa svindyra elbilar, det vi måste göra är att organisera oss och skapa en opinion. Och det är vi bra på! Klimatfrågan är viktigare än att alltid räkna pengar för enskilda företag och vi kommer tvingas ta beslut som företagsekonomiskt på kort sikt inte är optimala men på lång sikt är nödvändiga.

Statliga Vattenfall äger stora mängden brunkol i östra Tyskland. Detta är en av de vidrigaste energikällorna som finns och vi är många som insett att detta behöver avvecklas. Men regering överväger nu att sälja Vattenfalls brunkol vidare, ett beslut som medvetet skulle förstöra jordens klimat. Skulle brunkolet som idag ligger i marken brytas motsvarar det 24 gånger mer växthusgaser än vad Sverige släpper ut på ett år. Under valrörelsen stod Miljöpartiet och viftade med en kolbit, nu är det dags att bekänna färg, menar regeringen allvar med sin miljöpolitik så låter de kolet ligga i marken.

Om Vattenfall, istället för att sälja kolet vidare, började avveckla sina kolkraft skulle det faktiskt ha större effekt än om samtliga privatpersoner i hela Sverige skulle sluta använda olja, bensin och andra fossila bränslen - helt och hållet. Det skulle alltså drastiskt minska hela Europas klimatpåverkan, förbättra människors hälsa och lämna plats för investeringar i grön energi.

Inget annat beslut kommer de närmsta åren att påverka klimatet så mycket som detta. Vi kan göra skillnad, klimatet måste komma först. En kraftfull och organiserad opinion från oss skulle kunna påverka regeringens beslut.

Kamrater och 1 majfirare, i år har vi tagit kampen mot klassamhället och könsförtrycket i 129 år. Och kampen fortsätter. Det är vi som inte bara pratar och agerar för förändring, utan vi är de som inte ger oss förrän vi vunnit segrar. För det är när vi tillsammans tar kampen som vi når verklig förändring. Låt oss fira denna dag med stolthet för vunna segrar, låt oss förvalta den väl inför kommande strider.

Jag skulle vilja avsluta med första raden ur Annika Norlins låt Riot:

”När jag ser dig, ser jag eld i dig, du som kan förändra allt”

Tack!